

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/146/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5912204922
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5912204922.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a sudcov JUDr. Olgy Belkovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, v právnej veci navrhovateľa: U. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom C., F. T., T. Q. č. XXX/X, zastúpený splnomocneným zástupcom JUDr. Imrichom Hrončekom, advokátom, so sídlom N. Y., ul. X. Y. XX, proti odporcovi: Y. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom L., ul. A. Q. č. XXXX/XX, zastúpený splnomocneným zástupcom JUDr. Miroslavom Koníčkom, advokátom, so sídlom Ružomberok, ul. A. Bernoláka č. 6, IČO: 37807439, o odstránenie stavby, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 3C/65/2012-116 zo dňa 10. januára 2013, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** nahradiť odporcovi trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume 67,88 eur k rukám JUDr. Miroslava Koníčka, advokáta so sídlom C., ul. A. F. č. X, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh v celom rozsahu zamietol. Odporcovi priznal náhradu trov konania vo výške 421,78 eur titulom trov právneho zastúpenia, ktoré mu je navrhovateľ povinný zaplatiť k rukám jeho právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku.

Rozhodnutie odôvodnil vykonaným dokazovaním, z ktorého mal preukázané, že odporca vybudoval v rohovej časti parc. č. CKN 8160/3 v kat. úz. C. prístrešok na drevo. Navrhovateľ s tým vyjadril svoj nesúhlas v rámci konania o dodatočnom povolení stavby na stavebnom úrade (mesto Ružomberok). Bolo zrejmé, že k dohode o hospodárení so spoločnou vecou - v tomto prípade spoločným pozemkom nedošlo. Konštatoval, že otázka využívania spoločného dvora účastníkov konania v tomto prípade postavením prístrešku na drevo a uskladnením dreva na kúrenie spadá pod pojem hospodárenie so spoločnou vecou. Navrhovateľ podaným návrhom na začatie konania žiadal, aby súd uložil odporcovi povinnosť na vlastné náklady odstrániť dreváreň s betónovými základmi postavenú na označenom pozemku. Okresný súd zdôraznil, že je viazaný týmto petitom a nemohol návrh prekročiť, rozhodnúť o tom, čo navrhovateľ nenavrhol. Navrhovateľ zdôvodnil svoj návrh na odstránenie stavby drevárne - prístrešku na drevo (označenie použité stavebníkom v rámci konania o dodatočnom povolení stavby) v návrhu všeobecným konštatovaním, že stavba robí prekážku na spoločnom dvore a obmedzuje ho pri využívaní spoločného dvora. Navrhovateľ v rámci svojej výpovede na ohliadke upresnil, že do jeho záhrady mu prístrešok na drevo v prístupe nebráni žiadnym spôsobom, iba keď ide hore ku kurínu a maštali s vlečkou popri prístrešku Podľa názoru okresného súdu táto argumentácia neobstojí. Súď mal preukázané, že aj v predchádzajúcom období v rohovej časti spoločného dvora sa nachádzala dreváreň, hoci len v spodnej časti tohto prístrešku, povyše sa nachádzalo hnojisko a nad ním suché

WC. Šírka prístrešku v súčasnosti predstavuje 2,15 m, dĺžku 8 m, pričom zachovalá časť obvodového múru pôvodnej drevárne postavenej minimálne pred 50 rokmi vytvárala prekážku pre navrhovateľa v prístupe k jeho nehnuteľnostiam väčšieho rozsahu ako súčasný prístrešok, keďže vzdialenosť oplotenía pozemku navrhovateľa od starého obvodového múru je len 2 m. Súd v konaní nezistil, že by navrhovateľ v minulosti akýmkoľvek spôsobom namietal užívanie pôvodnej drevárne odporcom resp. jeho právnymi predchodcami. Čo sa týka prístrešku na drevo v časti pôvodného hnojiska t.j. strednej časti prístrešku resp. v časti suchého WC, t. j. vo vrchnej časti prístrešku, navrhovateľ sa vyjadril, že suché WC užíval takisto odporca, pokiaľ si nepostavil šachtu v rodinnom dome a hnojisko nevyužíval nikto, lebo tam nič nebolo. Je ale nepochybné, že predmetné časti spoločného dvora boli v minulosti účelovo určené a teda prekážka v užívaní spoločného dvora je daná dlhodobou a podľa názoru súdu prístup k nehnuteľnostiam navrhovateľa bol aj v minulosti z tohto dôvodu obmedzený v nadväznosti na pôvodnú dreváreň, pôvodné hnojisko a pôvodné suché WC, preto nemožno hovoriť o zvýšení tohto obmedzenia v nadväznosti na vybudovanie prístrešku na drevo odporcom. Pokiaľ súd konštatoval, že priestorové obmedzenia v nadväznosti na vybudovanie prístrešku na drevo nie sú vyššie ako tomu bolo v minulosti v čase pôvodnej drevárne, hnojiska a suchého WC a iné tvrdenie k odôvodneniu uplatňovaného nároku navrhovateľ súdu neposkytol, súd konštatoval, že sa jedná o nárok neoprávnený a podanie návrhu sa javí ako účelové v nadväznosti na spory medzi účastníkmi konania v minulosti ohľadom užívanía spoločného dvora. Len samotná skutočnosť, že navrhovateľ nedal súhlas k vybudovaniu prístrešku na drevo, k priznaniu uplatňovaného nároku je nepostačujúca.

V konaní bolo medzi účastníkmi konania sporné, či sa jedná v prípade prístrešku na drevo o nehnuteľnosť. Stavebný úrad definoval prístrešok na drevo ako drobnú stavbu. Okresný súd poukázal na definíciu nehnuteľnosti obsiahnutú v ustanovení § 119 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sú nimi okrem iného aj stavby spojené so zemou pevným základom. Na základe vykonaného dokazovania a to oboznámením sa s fotodokumentáciou a tiež na základe ohliadky na mieste samom, oboznámením sa s projektovou dokumentáciou, ktorá je súčasťou spisu stavebného úradu v konaní o dodatočnom povolení stavby, súd zistil, že prístrešok na drevo je doplnková stavba k jestvujúcemu víkendovému domu vo vlastníctve odporcu slúžiaca na uskladnenie dreva pred dažďom, pričom jej nosnú konštrukciou tvoria drevené stĺpiky 150 x 150 mm osadené na zemných vrtoch bez pevného základu, strecha je sedlová, jej zastrešenie tvorí plechová krytina, prístup pod prístrešok je z čelnej strany, vodorovné konštrukcie tvoria drevené trámy rozmeru 120 x 100 mm, boky a pásiky rozmeru 80 x 120 mm. Súd nezistil, že by prístrešok na drevo bola stavba spojená so zemou pevným základom a už vôbec neboli zistené žiadne obvodové múry a to ani len ich časť, preto sa nejedná sa o nehnuteľnosť. Súd poukázal na charakter tejto veci - prístrešku na drevo a vyhodnotil ho ako užívanie pozemku v rozsahu, ktorý neobmedzuje trvalo navrhovateľa v užívaní pozemku. Tento prístrešok bez akýchkoľvek komplikácií je možné odstrániť. Okrem toho súd konštatoval, že užívanie tejto časti pozemku za účelom uskladnenia dreva je primerané okolnostiam tohto prípadu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že nárok navrhovateľa uplatňovaný v tomto konaní nie je dôvodný a preto návrh zamietol.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) a priznal odporcovi náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie práva voči navrhovateľovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V zákonnej lehote proti rozsudku podal odvolanie navrhovateľ. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Pokiaľ súd zamietol jeho žalobu z dôvodu, že stavba postavená odporcom nie je stavbou ale je to len prístrešok na drevo, ide o doplnkovú stavbu, namietal toto zistenie súdu a poukázal na ohliadku na mieste samom, ktorú súd vykonal a mal možnosť vidieť na mieste samom, že základy pod tzv. „prístreškom pre drevo,“ odporcu majú základy, ktoré sú v zemi a o ktoré sú stĺpiky konštrukcie „prístrešku na drevo“ prichytené. Je pravdou, že odporca odstránil nadzemnú časť betónových základov pod „prístreškom pre drevo“, avšak časť betónového základu v zemi zostala, a o túto časť je prístrešok upevnený.

Tvrdenie odporcu a poukazovanie na také dôkazy, že odstránil časť základov, resp. že má prístrešok postavený na starých základoch neobstojí, pretože podľa predložených fotodokumentácií stará časť betónových základov je podľa geometrického plánu č. 35 057 009 -2/2001 je bývalé hnojisko o rozmeroch 2,23 cm x 4,00 cm, teda v iných rozmeroch ako sa nachádza terajšia stavba. Poukazovanie na skutočnosť, že zadný múrik za stavbou je oporou proti zosuvu pôdy vo svahovitom teréne neobstojí, pretože svahovitosť terénu je rovnaká po celej dĺžke hranice plota a nie len za prístreškom stavby drevárne.

Vychádzajúc z uvedeného mal za to, že prvostupňový súd nedostatočne preskúmal náležitosti, ktoré sa riešili v správnom konaní na stavebnom úrade o odstránenie stavby, neprihliadal na odmietavé stanovisko spoluvlastníka pozemku ku stavbe. Súd nemôže poukazovať na jedného spoluvlastníka, či sa jeho dotkne stavba na drevo umiestnená, resp. rozšírená, na pôvodnom hnojisku, a že takáto stavba nie je prekážkou pre druhú stranu. Zamietnutie jeho návrhu je ako príkaz trpieť tento stav, ktorý vytvoril odporca. Označená sporná stavba nie je dočasného charakteru ako to vyslovil súd a že táto sa odstráni, keď sa zavedie iný druh paliva v rodinnom dome odporcu. Ide o rozhodovanie v určitom časovom období a nemôže sa predpokladať, čo bude odporca robiť v budúcnosti.

Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhol rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť. Zároveň si uplatnili aj trovy odvolacieho konania .

Uviedol, že pozemok parc. č. C-KN 8160/3 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 129 m² je v spoluvlastníctve sporových strán v rovných pomeroch tak, ako je to zapísané na LV č. XXXXX pre kat. úz. C.. Tento pozemok predstavuje dvor.

Na LV č. XXXXX pre kat. úz. C. je zapísaný rodinný dom súp. č. XXXX postavený na pozemku parc. č. C-KN 8158, ako aj parc. č. C-KN 8158 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 68 m² a parc. č. C-KN 8162 - záhrady o výmere 290 m², všetko vo výlučnom vlastníctve odporcu. Vo dvore (parc. č. C-KN 8160/3) a ani v jeho bezprostrednej blízkosti navrhovateľ nemá postavený rodinný dom.

Navrhovateľ využíva spoločný pozemok C-KN č. 8160/3 de facto za účelom prístupu k svojim pozemkom nachádzajúcimi sa v blízkosti spoločného pozemku slúžiace mu ako záhrada. Navrhovateľ tiež na spoločnom pozemku C-KN č. 8160/3 uskladňuje niektoré svoje veci. Spôsob skladovania týchto navrhovateľových vecí nasvedčuje tomu, že navrhovateľ vytvára neporiadok na spoločnom dvore v rozpore s dobrými mravmi, ktorým ruší výkon vlastníckeho práva odporcu vo vzťahu k jeho rodinnému domu.

Pokiaľ navrhovateľ v návrhu uvádzal, že odporca začal na spoločnom dvore svojvoľne stavať dreváreň na pevných základoch bez súhlasu navrhovateľa, toto jeho tvrdenie je nepresné a zavádzajúce s účelom privodiť mu priaznivejšie postavenie v konaní. Právni predchodcovia navrhovateľa a odporcu sa pred viac ako 10 rokmi ústne dohodli na užívaní spoločných nehnuteľností a od tej doby sa táto dohoda spoluvlastníkmi akceptovala a nedošlo k zmene pomerov v spoločnom dvore, ktorá by zakladala zmenu uvedenej dohody o hospodárení so spoločnou vecou. Okrem iného bolo dohodnuté, že právni predchodcovia odporcu (rodičia) budú výlučne užívať starú dreváreň (postavená asi pred 50-mi rokmi, bez súp. č. a bez zápisu v katastri nehnuteľností, lebo nemá charakter nehnuteľnosti pre absenciu pevného spojenia so zemou) pre uskladnenie dreva a suché WC. Právny predchodca navrhovateľa podľa uvedenej dohody dostal do výlučného užívania inú časť spoločnej veci. Stará dreváreň bola postavená na kamennom základe, na ktorom voľne bez pevného spojenia so zemou bola umiestnená drevená konštrukcia chrániaca uskladnené drevo pred nepriaznivým počasím. Keďže drevená konštrukcia už bola značne poškodená a hrozilo jej zrútenie, oznámil odporca navrhovateľovi, že vymení poškodenú drevenú konštrukciu na tých istých pôvodných múroch hnojiska a suchého WC. Uvedená vymenená drevená konštrukcia nemá charakter nehnuteľnosti. Odporca pri zachovaní pôvodných múrov hnojiska a suchého WC nemohol ani vytvoriť prekážku v spoločnom dvore, ktoré by navrhovateľa obmedzovali, ako navrhovateľ uvádza v ods. III. žaloby, lebo daný pôdorys existuje už veľmi dlhú dobu. Aj rozsah a šírka prístupových trás k záhrade navrhovateľa je dostatočná pre bežné užívanie a v ničom sa nezmenila oproti stavu pred rokom 2011. Teda odporca nijakým spôsobom nezmenil stav užívania spoločnej nehnuteľnosti, ktorý sa dodržiaval viac ako 10 rokov.

Podľa neho nie je možné požadovať, aby odstránil betónové základy vybudované na spoločnom pozemku C-KN 8160/3 pred viac ako 50-mi rokmi.

Naopak, správanie sa navrhovateľa (resp. s jeho dovoľením členovia jeho rodiny) vykonávajúceho faktické prekážky v spoločnom dvore vytvára neporiadok a vzhľadovo ruší výkon vlastníckeho práva odporcu vo vzťahu k jeho rodinnému domu.

Sporné základy resp. vymenená dreváreň nemajú bočné múry, teda nemá charakter stavby v právnom zmysle resp., v občianskoprávnom zmysle. Je to len vzdušný prístrešok na palivo. Sporné základy by podľa jeho názoru mali byť súčasťou pozemku (C-KN 8160/3). Drevená konštrukcia položená (nie upevnená - preukázané ohliadkou dňa 16. 10. 2012) na uvedených základoch patrí odporcovi.

Odporca vo vyjadrení poukázal na rozsudok NS ČR z 30. 09. 2002 sp. zn. 22Cdo/539/2001, podľa ktorého, v oblasti občianskoprávnych vzťahov nemožno pojem stavby vykladať podľa správnych predpisov, na Nález ÚS ČR z 10. 11. 1998 sp. zn. IV. ÚS 295/1998, na ust. § 119 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je nehnuteľnosťou iba taká stavba, ktorá je spojená so zemou pevným základom.

Podľa názorov v judikatúre súdov pokiaľ občianskoprávne predpisy (§ 120 ods. 2 Občianskeho zákonníka) používajú pojem „stavba“, nemožno obsah tohto pojmu vykladať len podľa stavebných predpisov. Stavebné predpisy chápu tento pojem dynamicky ako činnosť smerujúcu k uskutočneniu diela. Na účely občianskeho práva je pojem „stavba“ potrebné vykladať staticky ako výsledok určitej stavebnej činnosti, ktorý je spôsobilým predmetom občianskoprávnych vzťahov. Základy stavby nie sú predmetom občianskoprávnych vzťahov. Stavby môžu mať rôzny charakter, napr. aj hospodárske budovy. Osobitnú skupinu stavieb predstavujú tzv. drobné stavby. Tento pojem občianskoprávne predpisy nepoznajú. Podľa § 139b ods. 6 stavebného zákona (č. 50/1976 Zb.) drobné stavby sú stavby, ktoré majú doplnkovú funkciu pre hlavnú stavbu napr. pre skladovanie - prízemné stavby, ak ich zastavaná plocha nepresahuje 25 m² a výška 5 m, napríklad kôlne. Ust. § 139 ods. 8 stavebného zákona súčasne určuje, ktoré stavby sa za drobné nepovažujú. Radia sa sem aj stavby skladov horľavín. Pre drobné stavby v oblasti stavebných predpisov platí, že nepodliehajú rozhodnutiu o umiestnení stavby, stavebnému povoleniu a spravidla ani kolaudácii (§ 81c stavebného zákona).

Poukázal na skutočnosť, že pri ohliadke na mieste 16. 10. 2012 boli prítomní aj navrhovateľ a jeho právny zástupca. Počas celého konania k posudzovaniu charakteru prístrešku na drevo z ich strany neboli podávané žiadne právne alebo iné argumenty a ani nereagovali v tomto smere na argumenty právneho zástupcu odporcu. Tiež počas ohliadky na mieste dňa 16. 10. 2012 súd zadokumentoval a jednoznačne potvrdil, že prístrešok na drevo nie je pevne spojený so zemou alebo už existujúcimi asi 50-ročnými základmi žiadnym spôsobom, teda ani nie strojnými súčiastkami alebo zvarom o pevný základ. Uvedené vyplýva zo zápisnice z ohliadky z 16. 10. 2012. Navrhovateľ nijakým spôsobom do vyhlásenia rozsudku nijako nerozporoval text tejto zápisnice z 16. 10. 2012, ktorý bol aj právnenému zástupcovi navrhovateľa riadne a včas zaslaný e-mailom súdom.

Dňa 16. 10. 2012 navrhovateľ viackrát sám potvrdil, že ku žiadnej zmene v užívaní časti dvora odporcom nedošlo a že mu prístrešok nebráni vo využívaní spoločného dvora, ani v prístupe k ďalším nehnuteľnostiam.

Konaním odporcu vo vzťahu k prístrešku na drevo na spoločnom dvore C-KN 8160/3 nedošlo k zásahu do práv navrhovateľa. Zbúranie betónových základov, ktoré boli vybudované ešte pred 50-mi rokmi, nemôže byť uložené ako povinnosť odporcovi, lebo taká povinnosť nemá oporu v hmotnom práve. Odporca nezmenil spôsob a rozsah doterajšieho užívania spoločnej veci akceptované dlhú dobu spoluvlastníkmi.

Na základe doterajšieho skutkového a právneho stavu zastával názor, že žalobný návrh je podaný bez právneho dôvodu, petiť žaloby je neurčitý a nevykonateľný.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené podľa § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v

odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu podľa ust. § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. potvrdil z nasledovných dôvodov:

Preskúmaním obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že navrhovateľ sa návrhom doručeným okresnému súdu dňa 28. 06. 2012 prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť na vlastné náklady odstrániť dreváreň s betónovými základmi postavenú na pozemku parc. č. CKN 8160/3 o výmere 129 m² zastavané plochy a nádvoría, zapísanej na liste vlastníctva č. XXXXX pre kat. úz. C.. Navrhovateľ uviedol, že na základe osvedčenia NZ 203/01 sú s odporcom spoluvlastníkmi označeného pozemku. Predmetný pozemok využívajú ako spoločný dvor. On ku pivnici postavenej na pozemku parc. č. CKN 8159 a odporca k rodinnému do postavenému na pozemku parc. č. CKN 8158. Navrhovateľ ďalej uviedol, že v roku 2011 začal odporca na spoločnom dvore svojvoľne stavať dreváreň na pevných základoch bez jeho súhlasu ako spoluvlastníka, čo oznámil mestu Ružomberok dňa 10. 06. 2011, ktoré vykonalo obhliadku miesta dňa 01. 07. 2011 a dňa 13. 07. 2011 bola vyhotovená správa Štátneho stavebného dozoru. Stavba drevárne má betónové základy a na nej sa nachádza drevená konštrukcia. Orgán štátnej správy vyzval odporcu, aby v lehote do 30 dní od prevzatia tejto správy odstránil začatú stavbu, avšak odporca stavbu neodstránil, ale ju dokončil. Následne mesto Ružomberok dňa 02. 05. 2012 vydalo rozhodnutie, ktorým konanie prerušilo a odkázalo navrhovateľa na súdne konanie podľa § 137 zákona č. 50/1976 Zb. Navrhovateľ v návrhu tvrdil, že stavba robí prekážku na spoločnom dvore. Ide o zásah do pozemku bez jeho súhlasu, stavba ho obmedzuje pri využívaní spoločného dvora.

Prvostupňový súd po vykonanom dokazovaní vylúčením účastníkov, obhliadkou na mieste samom a oboznámením sa s celým radom listín vo veci rozhodol tak, že žalobný návrh zamietol.

Podľa ust. § 219 ods. 1 O. s. p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ust. § 219 ods. 2 O. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho čo uviedol v rámci odvolacieho konania odvolateľ - navrhovateľ konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 O. s. p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na ust. § 219 ods. 2 O. s. p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov.

Rozhodnutie prvostupňového súdu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté závery okresný súd primerane vysvetlil.

Zhodne s prvostupňovým súdom aj odvolací súd je toho názoru, že v danom prípade sa jednalo o nezhody spoluvlastníkov pri hospodárení so spoločnou vecou - nehnuteľnosťou, pozemkom. Podľa odvolacieho súdu správne prvostupňový súd vyhodnotil stavbu prístrešku na drevo odporcom, ako užívanie spoločného pozemku v rozsahu, ktorý neobmedzuje trvalo navrhovateľa v užívaní celého pozemku C-KN č. 8160/3 v kat. úz. C., kde je podielovým spoluvlastníkom v 1-ici a odporca v 1-ici. Odvolací súd poukazuje na zápisnicu z pojednávania na mieste samom dňa 16. 10. 2012, kde je zadokumentované vyjadrenie navrhovateľa, ktorý potvrdil, že ku žiadnej zmene v užívaní dvora nedošlo a že prístrešok, ktorý odporca postavil nebráni mu v užívaní spoločného dvora a ani v prístupe k

ďalším nehnuteľnostiam. Odvolací súd po preskúmaní spisu prvostupňového súdu dospel k záveru, že konaním odporcu vo vzťahu k užívaniu spoločnej nehnuteľnosti C-KN č. 8160/3 nedošlo k zásahu do práv navrhovateľa a odporca nezmenil spôsob a rozsah doterajšieho užívania spoločnej nehnuteľnosti, ktorú akceptovali po dlhú dobu už aj právni predchodcovia účastníkov konania.

Odvolací súd bol toho názoru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné. Rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O. s. p. v prospech odporcu, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech. Odvolací súd mu preto priznal náhradu trov účelne vynaložených na uplatňovanie jeho práva spočívajúce v trovách právneho zastúpenia, ktoré jeho splnomocnený zástupca vyčíslil v súlade s ust. § 11 ods. 1 a § 14 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v celkovej výške 67,88 eur. Trovy právneho zastúpenia pozostávajú z jedného úkonu právnej služby, a to je vyjadrenie k odvolaniu a režijný paušál.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.